

получи първоначалното си образование и да придобие това широко познание отъ гръцката литература, което той искаше съ своите си послания. За довършване на образованието родителитѣ му го изпроводили въ Иерусалимъ. Тукъ той слушалъ знаменитиятъ законоучитель Гамалийла и скоро усвоилъ всичката юдейска мъдростъ. Савлъ билъ чистъ и безпороченъ юноша; нѣ, по своята младостъ и горѣщъ характеръ, се увлѣкалъ съ ненависть противъ християнитѣ, съ която сж се отличавали повечето отъ фарисеитѣ. Надъ него се изпълнило Словото Господне казано отъ апостолитѣ: „*всѣкой, който убива васъ, ще мисли, че той съ това служи на Бога.*“ (Иоан. 16; 2). Отъ фарисейска точка зрѣние той считалъ християнството за вѣдна ересь и мислилъ, че прави угодно на Бога, като гони християнитѣ. Въ това слѣпо убѣждение, въ което послѣ много се раскайвалъ, Савлъ земалъ участие въ убиванieto на първомъченика. Като чулъ за распространението на християнството въ Дамаскъ, той испросилъ отъ първосвященника писмо до тамошнитѣ Иудеи, за това, за да хваща тамъ християнитѣ и испраща въ Иерусалимъ. Когато той вече наближилъ Дамаскъ, ненадѣйно го освѣтилъ такъвъ силенъ свѣтъ отъ небото, щото той падналъ на земята. Това е билъ свѣтъ отъ Божественната слава на Господа И. Христа, който му казалъ: „Савле! Савле! що ме гониши?“ „Кой си ти Господи?“ извикалъ Савлъ. „Азъ съмъ Исусъ Назорей, когото ти гониши. Мъчно ти е да отивашъ противъ остроно на ржженикъ (остенътъ)?“ Савлъ въ трѣперание и голѣмъ страхъ грѣмогласно извикалъ: „Господи! що ще ми заповѣдашъ да правя?“ Господъ му казалъ: „Стани и иди въ градътъ и тамъ ще ти се каже що трѣбва да правишъ.“ Савлъ се повдигналъ отъ земята; очитѣ му били открити, нѣ той нищо не видѣлъ. Другаритѣ му го зели за ржка и го завели въ Дамаскъ. Тамъ той прѣсѣдѣлъ три дни и отъ слѣпота не виждалъ нищо. Съ постъ и молитва, Савлъ се удълбочвалъ въ себе си, позналъ бѣдността на душата си и отъ все сърдце пожелалъ просвѣщение и спасение. Въ Дамаскъ живѣлъ въ туй вѣме единъ отъ 70-тѣ ученици Господни Ананий. Господъ му се явилъ чудесно и му заповѣдалъ да иде до Савла и да го кръсти. „Господи, казалъ Ананий, азъ съмъ чулъ отъ мнозина, колко зло е направилъ този чловѣкъ на Твоитѣ святитѣ въ Иерусалимъ.“ „Иди: той е мой из-